

233.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 14 marca 1933 r.

o likwidacji mienia kasy oszczędnościowo-zapomogowej pracowników Towarzystwa Drogi Żelaznej Fabryczno-Łódzkiej.

Art. 1. Znajdujące się na obszarze Rzeczypospolitej mienie kasy oszczędnościowo-zapomogowej pracowników Towarzystwa Drogi Żelaznej Fabryczno-Łódzkiej, zwanej w dalszych artykułach niniejszej ustawy „Kasą”, podlega likwidacji.

Art. 2. (1) Likwidację mienia, wskazanego w art. 1, przeprowadzi komisja likwidacyjna, powołana przez Ministra Komunikacji.

(2) Skład komisji likwidacyjnej oraz sposób jej powołania określi Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu w drodze rozporządzenia. Rozporządzenie to określi również szczególony tryb przeprowadzenia likwidacji Kasy oraz ustali regulamin czynności komisji likwidacyjnej.

(3) Likwidowaną Kasę zastępuje przed sądami Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 3. W terminie trzech miesięcy od zamieszczenia w Monitorze Polskim obwieszczenia komisji likwidacyjnej o przystąpieniu do likwidacji mienia Kasy osoby interesowane mogą zgłaszać do komisji likwidacyjnej roszczenia z tytułu członkostwa w Kasie. Nie zgłoszone w tym terminie roszczenia będą uznane za wygasłe. Rygor utraty praw nie dotyczy osób, które przed wejściem w życie niniejszej ustawy zgłosiły już te roszczenia do Ministerstwa Komunikacji.

Art. 4. (1) Komisja likwidacyjna ustala aktywa i pasywa Kasy i realizuje aktywa. Przy ustalaniu aktywów i pasywów będą stosowane przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 30, poz. 213).

(2) Sumy, uzyskane z realizacji aktywów, po pokryciu z nich kosztów likwidacji, zostaną podzielone między uczestników Kasy, w stosunku do roszczeń, uznanych przez komisję likwidacyjną.

(3) Sumy należne osobom, pobierającym zaopatrzenie emerytalne (wdowie, sieroce) z funduszy przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, oraz osobom, pozostającym na służbie, uprawniającej do zaopatrzenia emerytalnego w temże przedsiębiorstwie, przechodzą na własność przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”. W imieniu osób tych roszczenia do likwidowanego mienia Kasy zgłasza przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe”.

Art. 5. (1) Komisja likwidacyjna rozpatruje zgłoszone roszczenia i rozstrzyga je zgodnie z postanowieniami ustawy niniejszej oraz statutem Kasy.

(2) Renty dożywotnie, przyznane na zasadzie art. 22 statutu Kasy, zostaną skapitalizowane w stosunku 120-krotnej przyznanej renty miesięcznej.

(3) Przy ustalaniu sum, należnych uczestnikom Kasy, nie dolicza się żadnych odsetek.

Art. 6. (1) Osobie, której roszczenie zostało przez komisję likwidacyjną odrzucone w całości lub w części, służy prawo wytoczenia w sądzie okręgowym w Warszawie powództwa przeciwko likwidowanej Kasie w terminie miesięcznym od daty doręczenia orzeczenia.

(2) Niezachowanie terminu do wniesienia powództwa powoduje wygaśnięcie roszczenia, odrzuconego przez komisję likwidacyjną.

Art. 7. (1) Prawo odbioru sum przyznaczonych przedawnia się z upływem lat trzech od daty doręczenia orzeczenia komisji likwidacyjnej lub ogłoszenia wyroku sądowego.

(2) Nie podjęte w powyższym terminie sumy przechodzą na własność przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

Art. 8. Jeżeli po przeprowadzeniu likwidacji mienia Kasy, wskazanego w art. 1, zostanie ujawnione w przyszłości inne mienie Kasy, likwidację tego mienia zarządzi Minister Komunikacji na zasadach i w trybie, ustalonym w ustawie niniejszej.

Art. 9. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

234.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 24 marca 1933 r.

o nadzorze nad zbiornikami pod ciśnieniem.

Art. 1. (1) Zbiorniki, które zawierają gazy wybuchowe o ciśnieniu, przewyższającym atmosferyczne, względnie płyny lub takie materiały, które mogą wytworzyć z jakichkolwiek przyczyn gazy wybuchowe o ciśnieniu wyższym niż atmosferyczne, oraz zbiorniki, zawierające parę wodną, płyny, powietrze lub gazy niewybuchowe o ciśnieniu, prze-

wyższającym trzy atmosfery robocze, podlegają przepisom ustawy niniejszej.

(2) Kotły parowe nie podlegają przepisom ustawy niniejszej.

Art. 2. (1) Przepisy o budowie i stanie technicznym zbiorników, wymienionych w art. 1 ust. 1, wydaje Minister Przemysłu i Handlu, zaś przepisy o ustawianiu, używaniu i obsłudze tychże zbiorników wydają: Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych po zasięgnięciu opinii izb przemysłowo-handlowych.

(2) Przepisy o budowie i używaniu zbiorników, stosowanych przez koleje żelazne, oraz o przewozie kolejami wszelkich zbiorników, wymienionych w art. 1 ust. 1, wydaje Minister Komunikacji.

Art. 3. (1) Nadzór nad wykonywaniem przepisów, wydanych na podstawie art. 2 ust. 1, należy do Ministra Przemysłu i Handlu. Minister Przemysłu i Handlu może zlecić wykonywanie bezpośredniego dozoru nad budową i stanem technicznym tychże zbiorników prywatnym organizacjom, które pozostają pod jego nadzorem i które sprawują swe czynności na podstawie zatwierdzonego przez niego statutu.

(2) Organizacje, określone w ustępie poprzednim artykułu niniejszego, sprawują bezpośredni dozór nad zbiornikami, wymienionymi w art. 1 ust. 1, zarówno rządowymi jak i prywatnymi, stosownie do przepisów, wydanych na podstawie art. 2 ust. 1.

(3) Nadzór nad zbiornikami, wymienionymi w art. 2 ust. 2, należy do Ministra Komunikacji.

Art. 4. Postanowienia ustawy niniejszej nie ograniczają w niczem uprawnień inspekcji pracy w zakresie nad wykonywaniem przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz uprawnień władz górniczych w zakresie nadzoru nad wykonywaniem przepisów bezpieczeństwa w zakładach, podległych ustawom górniczym.

Art. 5. Za wykonywanie bezpośredniego dozoru nad zbiornikami, wymienionymi w art. 1 i podlegającymi nadzorowi Ministra Przemysłu i Handlu, pobierane będą opłaty w wysokości i w sposób, określony przez rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu, wydane po zasięgnięciu opinii izb przemysłowo-handlowych.

Art. 6. Winny naruszenia przepisów rozporządzeń, wydanych na mocy ustawy niniejszej, ulegnie w trybie administracyjnym karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywnie do 3.000 zł lub obu tym karom łącznie.

Art. 7. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu oraz Ministrowi Spraw Wewnętrznych, Ministrowi Opieki Społecznej, Ministrowi Komunikacji, każdemu z nich we właściwym zakresie działania.

Art. 8. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie w trzy miesiące po ogłoszeniu.

(2) Na obszarze województwa śląskiego wchodzi w życie piętnastego dnia po ogłoszeniu oświadczenia Prezesa Rady Ministrów o wyrażeniu na nią zgody przez Sejm Śląski.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

235.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 24 marca 1933 r.

o zmianie warunków nabycia niektórych rozparcelowanych gruntów państwowych na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego.

Art. 1. Osoby lub spadkobiercy osób, z którymi urzędy ziemskie zawarły przed dniem 9 stycznia 1926 r. umowy sprzedaży osad i gruntów, położonych na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego, z ustanowieniem renty wieczystej, a które uzyskały prawo własności tych osad i gruntów na podstawie art. 61 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1), o ile prawa własności tych obiektów nie pozbyły i są jeszcze w samoistnym ich posiadaniu, mogą na swoją prośbę, zgłoszoną w terminie do dnia 1 lipca 1934 r., uzyskać zmianę warunków udzielonego im przewłaszczenia przez zastąpienie warunków nabycia, wyznaczonych w orzeczeniach o przewłaszczeniu, na warunki nabycia, ustalone w zawartych umowach rentowych.

Art. 2. (1) O zmianie warunków udzielonych przewłaszczeń w myśl art. 1 orzekają właściwe okręgowe urzędy ziemskie w drodze orzeczeń ostatecznych.

(2) W treści orzeczeń winny być wyszczególnione:

a) ustanowione w wydanych orzeczeniach z art. 61 ustawy o wykonaniu reformy rolnej zobowiązania nabywców i ograniczenia rzeczowe, które ulegają anulowaniu, oraz dokonane na podstawie powyższych orzeczeń z art. 61 ustawy o wykonaniu reformy rolnej wpisy w oddziałach II i III ksiąg gruntowych, które ulegają wykreśleniu i

b) wszelkie, ustanowione w zawartych umowach rentowych jako warunki nabycia nieruchomości zobowiązania nabywców oraz ograniczenia rzeczowe łącznie z prawem odkupu, które mają być wpisane do oddziału II i III ksiąg gruntowych, przy czym kwota renty wieczystej w wysokości jednej marki zastępuje się kwotą renty wieczystej w wysokości jednego złotego.